

# Öt film bemutatóra kész

benne Krúdy Gyula arcképe is. Engem a Kosztolányi-portré döbentett meg. Nem is a Kosztolányi egész személyiségét kifejező arckép hűsége, hanem a költő aláírása: „Nem ismerem.” Krúdy veti fel ilyen élesen az önfelismerés kérdését. Szindbád új és új szituációkban próbálja magát megmérni, amíg múltját keresi. Ennek az embernek a totalitás-igénye az emberben rejtőző számtalan ént mind felszínre hozza. A személyiség úgy nyilatkozik meg itt, mint egy burjánzó tenyészet, amelyben már nem hagynak nyomot az adott kor múlandó értékítéletei, nincs jó és rossz. A társadalom előítéletei persze többnyire megakadályozzák az én ilyen kiteljesítését, ebből adódik a modell és általában az ember kudarca. Szindbád öniróniája is az önmegfigyelésből ered és erős emberre vall. A film biztatás akar lenni a szindbádi élethez, a világ teljes birtokbavételéhez.

## Szindbád

A többi négy film más műfajba tartozik. Szindbád, a hajós, Krúdy Gyula számtalan alakmásának egyike kel életre Huszárik Zoltán filmjében. A fiatal rendezőt a filmgyár vetítőjében találjuk, így mindjárt részletet is láthatunk a filmből. Latinovits Zoltán ezüstös halántékú Szindbádját hervadó tearózsacsokorként veszik körül az asszonyok, aranyló hajkoronák és aranyló húsleves állítja meg a hajós számára az időt és vezeti vissza a nézőt is a magyar *ancien regime* tűnékeny, hervatag bájához. Az esküvések özönét kutyaugatás és fojtott csellóhang festi alá, konflis zörög Szentendre hajnali fényeiben. A pasztellszíneket, a nők artistikus bánatát alig észrevehető irónia lengi be. Az élet értelméről tűnődik Szindbád a borbély székében, egyetértően összekacsintva a hetyke bajszú Lysoform-reklámmal.

— Mi adta az ötletet, hogy Krúdy novellafüzérjét filmre vigye?

— Major Henrik, a századelő kitűnő grafikusa készített egy sorozatot a kor nevezetes embereiről — mondja Huszárik Zoltán —, akik alá is írták a rajzokat. Ebben az albumban lapozgattam, szerepel